

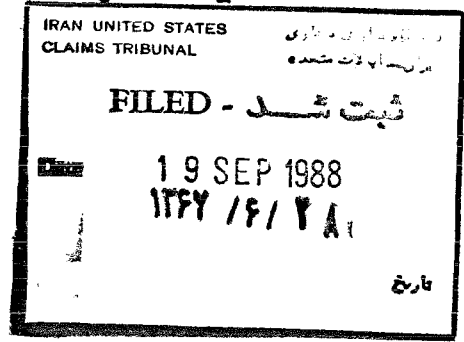
DECISION

Case No. 829
Chamber Two

پرونده شماره ۸۲۹

شعبه دو

تصمیم شماره دی. ائی. سی. ۸۴-۸۲۹-۲

لاکھید کورپوریشن ،

خواهان،

- و -

دولت ایران،

وزارت جنگ ایران، و

نیروی هوایی ایران،

خواندگان.

تصمیم

۱ - نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران، در تاریخ ۲۰ تیرماه ۱۳۶۷ [۱۱ ژوئیه ۱۹۸۸]، [یعنی] ظرف مهلت مقرر، نامه‌ای از طرف وزارت دفاع (سابقاً "وزارت جنگ") به ثبت رساند و درخواست کرد که حکم شماره ۲-۸۲۹-۳۶۷ ("حکم") مورخ ۱۹ خردادماه ۱۳۶۷ [نهم ژوئن ۱۹۸۸] دیوان تصحیح گردد.

۲ - خواننده در نامه خود اظهار می‌دارد که دیوان، هنگام رد ادعای شماره ۴ خواهان در مورد مطالبه مبلغ ۱۲،۶۵۲/- دلار بابت هزینه تعمیر

وضعیت و نحوه واگذاری قطعات فوق را که نزد کمپانی لاکھید می‌باشد، مشخص ننموده. درخواست می‌شود دستور

فرمایید تا این قطعات به خواننده تحویل گردد.

۳ - خواننده بعلاوه اظهار می دارد که

۸۹ قلم و ۶۸ لاین آیتم قطعات تعمیریه هواپیمایی سی - ۱۳۰ که نزد کمپانی لاکهید می باشد، جزو ادعای متقابل نهجا در ادعای شماره ۵ منظور شده و ادعای متقابل نهجا از سوی دیوان داوری رد شده، لیکن [دیوان] وضعیت قطعات فوق را مشخص ننموده است. درخواست می شود نسبت به این قطعات تعیین تکلیف شود.

۴ - در هیچیک از دو درخواست [مزبور] به ماده ای از قواعد دیوان که درخواستها بموجب آن تسلیم گردیده، اشاره نشده است. در چنین شرایط، دیوان درخواست را طبق ماده ای از قواعد خود که قابل اعمال بر این موضوع باشد، بررسی می کند.

۵ - دیوان متذکر می شود که بند ۱ ماده ۳۵ قواعد دیوان مقرر می دارد که هریک از طرفها می تواند ... از دیوان داوری تقاضا کند که "تفسیری" از حکم بدست دهد. این ماده در مورد احکامی که حاوی عبارت مبهم و در نتیجه مستلزم توضیح باشند، کاربرد دارد.

۶ - در بند ۱ ماده ۳۶ قواعد دیوان مقرر شده است که هریک از طرفها ... می تواند ... از دیوان داوری تقاضا کند که هرگونه "اشتباه محاسبه، غلط های انشایی و املائی یا اشتباهاتی از این دست را تصحیح کند". مسلماً این ماده قابل اعمال بر درخواستهای مطروح نمی باشد.

۷ - بند ۱ ماده ۳۷ قواعد دیوان مقرر می دارد که هریک از طرفها "می تواند ... از دیوان داوری تقاضا کند که در مورد آن دسته از دعاوی که در جریان داوری ارائه شده لیکن در حکم ذکری از آنها به میان نیامده، حکم تکمیلی صادر نماید".

۸ - در بررسی هر دو درخواست خوانده، دیوان ملاحظه می‌کند که خوانده در ادعاهای متقابلی که ثبت نموده، همواره براساس اینکه قطعات به وی مسترد نگردیده، درخواست خسارت کرده، اما تحویل عین قطعات را که موضوع درخواستها می‌باشد مطالبه نکرده است. بنابراین درخواستهای کنونی در حکم ادعاهای متقابل جدیدی بوده که بدیهی است بعد از صدور حکم دیگر قابل رسیدگی نمی‌باشند.

۹ - دیوان همچنین متذکر می‌شود که ادعاهای متقابل را که در آغاز برای خسارت بابت این قطعات طرح شده بود، در بندهای ۸۳، ۸۴ و ۹۰ حکم بررسی و به لحاظ فقد دلیل رد کرده است. بنابراین طبق بند ۱ ماده ۳۵ قواعد دیوان حکم [مزبور] نیازی به تفسیر ندارد.

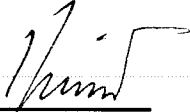
۱۰ - در درخواستهای خوانده همچنین هیچ ادعایی که در لوایح وی مطرح شده و دیوان در حکم صادره خود به آن نپرداخته باشد، مشخص نگردیده است. بنابراین دیوان مبنایی برای صدور حکم دیگری، طبق مدلول بند ۱ ماده ۳۷ قواعد خود، نمی‌یابد.

۱۱ - به دلایل پیش گفته،

دیوان به شرح زیر تصمیم می‌گیرد :

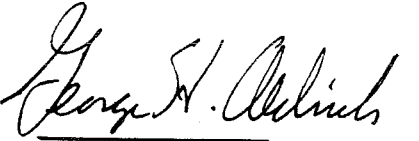
با درخواستی که نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۲۰ تیرماه ۱۳۶۷ [۱۱ ژوئیه ۱۹۸۸] درباره حکم شماره ۲-۸۲۹-۳۶۷ به ثبت رسانده، موافقت نمی‌شود.

لاہء به تاریخ ۲۸ شہرور ۱۳۶۷ برابر با ۱۹ سبتمبر ۱۹۸۸

روبرت برنیر
رئیس شعبہ دو

بنام خدا
صلوات

سید خلیل خلیلیان
نظر مخالف

جرج اچ. آلدریج